

[Finansministeren.]

udelukkende skyldtes et efter min Mening forfejlet Syn paa Jernbanernes Økonomi. Denne ca. 15 Mill. Kr. Nedsættelse var ikke af økonomisk, men af politisk Art. Det var en politisk Nødvendighed for Venstre at foretage denne Nedsættelse, og en af Grundene til, at Jernbanernes Driftsøkonomi for Tiden er saa vanskelig, er jo netop den, at man paa et vist Tidspunkt af politiske Aarsager maatte foretage en ekstraordinær Nedsættelse paa ca. 15 Mill. Kr. Jeg tør jo ikke sige, at alle disse 15 Mill. Kr. vilde have været til Stede, hvis Nedsættelsen ikke var foretaget, nogle Sidevirkninger fremkommer der jo altid, men jeg tror, man har Lov til at regne med, at største Delen vilde være til Stede, hvis man ikke havde foretaget en saadan politisk Nedsættelse. Det vil altsaa sige, at en væsentlig Del af dette Underskud paa ca. 30 Mill. Kr., op mod Halvdelen, i Virkeligheden skyldes den politiske Jernbanetakstnedsættelse, som blev foretaget i det ærede Medlems Finansministertid, og det vil atter sige, at Skatteyderne i Landet, de, der betaler Skat af forskellig Art, maa betale op imod 15 Mill. Kr. mere i Skat til Dækning af Jernbanernes Underskud. Paa dette Omraade skal jeg altsaa gerne overlade Æren til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og jeg tror heller ikke, at der er noget af de Partier, der nu danner Grundlaget for Regeringen, der ønsker at fragte det tidligere Flertal Æren for denne Nedsættelse.

Paa Formueskattens Omraade derimod har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kunnet fremvise et virkeligt Resultat af Nedsættelsen. Som det blev fremhævet af Statsministeren for et Øjeblik siden, er et af Nedsættelsesresultaterne — og et af de synlige og oplagte Nedsættelsesresultater —, at der kunde gives de store Formueejere en ekstra Lettelse i Skatten paa ca. 10 Mill. Kr. Det er et Nedsættelsesresultat, men ganske vist ikke et Nedsættelsesresultat, som har noget at gøre med Statens bedre Økonomi. Det vil det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sikkert ogsaa indrømme. Disse Penge gik jo ikke ind i Statskassen til Forbedring af Økonomien, de gik ud af Statskassen. De 10 Mill. Kr.s Nedsættelse af Formueskatten, alene til Fordel for de store Formueejere, var et af de Ofre, der blev bragt i Nedsættelsestiden; det blev bragt som en Gave til disse Mennesker, og de har al Grund til at takke det Ministerium, den Regering, der den Gang sad, og har ogsaa gjort det. Men den store Befolkning i Dan-

mark har ikke haft nogen som helst Grund til at takke Ministeriet for dette Nedsættelsesresultat — saa lidt som for mange af de andre.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte om det foreliggende Finanslovsforslag, at Budgettet var opstillet, saaledes som det skulde og maatte opstilles, hvad Indtægterne angaar. Det ærede Medlem vilde ikke, sagde han, deltage i de Angreb, som var rettet mod mig, fordi jeg havde budgetteret Indtægterne, som sket var: De Angreb, der er rettet imod mig, kommer jo i ganske særlig Grad fra Venstrepressen; som et Kobbelt Hund er man halsende farets over mig og paastaar, at her har jeg statsmæssigt set begaaet en Dødsynd, ved at budgettere Indtægterne paa denne Maade. Det har Venstrepressen levet paa, siden Budgettet blev fremlagt. Det maa være meget behageligt for denne Venstrepressen nu at høre, at Venstres Ordfører erklærer, at det vilde have været urigtigt, hvis jeg havde budgetteret paa nogen anden Maade — jeg haaber, det kolde Vand maa bekomme dem godt! Paa dette Omraade er der altsaa Enighed, der kunde ikke budgetteres paa anden Maade, hvis man vil følge de Regler, der bør følges, og dem har jeg altsaa fulgt. Om disse Indtægter vil holde til Slut, naar Finanslovsforslaget skal endelig vedtages, om de vil holde, naar Regnskabet skal aflægges, ja, det kan jeg naturligvis ikke udtale mig om nu; det beror paa en skønsmæssig Bedømmelse. Jeg vil dog sige, at der paa ingen Maade med Hensyn til Indtægter er budgetteret i Overkanten — det kan jeg sige med absolut Sikkerhed; men hvis der indtræffer saadanne Forhold herhjemme, at Købeevnen gaar tilbage i stort Omfang, ja, saa vil — og det gav ogsaa jeg Udtryk for i min Fremlæggelsestale — Statens Indtægter gaa ned, men i hvilket Omfang det vil ske, er der jo ingen, der kan vide endnu.

Hvad angaar Udgifterne, er der ogsaa der budgetteret saa forsigtigt, at jeg mener, det vil holde, hvis der ikke indtræder ekstraordinære Forhold, som ingen i Øjeblikket er i Stand til at forudse.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard manede til Sparsommelighed, da han omtalte Finanslovsforslagets Udgiftsside. Jeg er enig med ham i, at man bør mane til Sparsommelighed, og jeg takker ham for den Tilslutning, han paa dette Punkt gav mig, idet jeg allerede ved Fremlæggelsen understregede, at Sparsommelighed var nødvendig. Jeg maa imidlertid bede den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard) om at søge at udbrede Sparsommelighedstan-